

Niels Helveg Petersen: Allerede den 13. februar tog vi jo hul på denne diskussion. Den gældende lovs regler om særlig indkomstskat af fortjeneste ved salg af fast ejendom har som hovedprincip, at det er betydelige arbejdsfri indtægter, der skal beskattes, derimod ikke almindelige fortjenester. Det ses af, at der gøres undtagelse, for så vidt angår en- og tofamilieshuse under 1400 m² og for ejerlejligheder. Det ses videre af de tillæg, der ydes, før beskatningen udregnes, 40 pct. til anskaffelsessummen, konjunkturtillægget og 10 pct.s fradraget i den konstaterede fortjeneste. Fortjenesten derudover rammes til gengæld hårdt, 60 pct. for private personer og $66\frac{2}{3}$ pct. for selskaber og foreninger. Det er altså hovedsigtet med lovgivningen, at betydelige arbejdsfri indkomster skal beskattes og, når der er konstateret en betydelig fortjeneste, så til gengæld at beskatte temmelig hårdt.

Denne lovgivning er langt fra at være problemfri. Vi har haft sådan lovgivning i knap 10 år. Den er ændret mange gange siden; der er som påpeget af flere ordførere i dag mange praktiske problemer ved en sådan lovs administration og mange principielle problemer. De sidste ændringer, hvorved loven fik sit nuværende udseende, var på én gang både en skærpelse af loven og en lempelse. Det var en skærpelse, fordi man forhøjede den procentsats, hvormed man beskattede fortjenesterne, satte den op fra 45 til 60, men det var for så vidt en lempelse, fordi man gav et rigeligere fradrag i den konstaterede fortjeneste. Disse ændringer gav det radikale venstre sin tilslutning. Vi fandt, at de stemte vel med lovens hovedformål, sådan som vi har set den hidtil, at beskatte de betydelige arbejdsfrie indkomster.

Jeg kan ikke helt komme bort fra, at der i forslagsstillernes holdning og argument er en vis dobbelthed. På den ene side bebrejder man andre, at de ikke vil være med til at beskatte de arbejdsfrie indkomster. På den anden side savner dette forslag jo et egentlig principielt sigte i denne retning. På den ene side begrundes man sit forslag principielt, på den anden side er forslaget jo aldeles principløst set i forhold til netop dette problem: at beskatte arbejdsfrie indkomster.

Dette at nedsætte tillægget fra 40 pct. til 20 pct. er ikke noget nyt princip. Det vil

ikke føre til beskatning af alle arbejdsfrie indkomster, således som man nærmest kunne få indtryk af det. Hvis det havde været sigtet, hvis det havde været målet med ændringen, så havde man måttet gennemføre mere vidtgående og mere principielle ændringer. Det er jo lovens princip, at man lægger 13. alm. vurdering til grund, og det er dette lovens princip, som gør, at denne lov har givet så forholdsvis få penge til staten. De store forhøjelser af vurderingerne betyder jo, at udgangspunktet for skattens beregning er meget højt. Derfor er nedsættelsen fra 40 pct. til 20 pct. ikke noget svar på dette problem i forhold til de store prisstigninger i byudviklingsområderne, og i denne sammenhæng kan man måske sige, at det næsten er en narresut i forhold til de store stigninger, der sker på basis af lovens princip.

Det er rigtig som fremhævet af forslagsstillerne, at det nok er et skattespørgsmål, men det er ikke kun et skattespørgsmål. Det må også ses i forbindelse med andre jordpolitiske problemer. Jeg vil gerne understrege, hvad finansministeren sagde, at dette forslag ikke øjeblikkeligt løser finansielle problemer. Der vil gå tid, før det slår igennem. Det er altså ikke sådan, at med gennemførelsen af dette forslag vil der opstå et betydeligt mindre behov for at gennemføre andre forslag, som regeringen lægger op til.

Det radikale venstre vil fastholde, at det ikke er hensigtsmæssigt og rigtigt at behandle dette spørgsmål om en skærpet kapitalvindingsskat isoleret fra de forslag om effektive forholdsregler for at forhindre jordprisstigningerne, som regeringen har bebudet til efteråret. Det socialt rimelige — det skal være svar til hr. Grünbaum i denne sammenhæng — det fordelingspolitisk rimelige i enhver henseende er det andet større sigte: at forhindre jordprisstigningerne. Jeg vil understrege igen, at forslagsstillerne ikke selv har nogen tro på, at denne lovændring vil forhindre jordprisstigningerne. Jeg vil også gentage fra, hvad jeg sagde den 13. februar, at vi til gengæld står åbne over for ændringer i denne lovgivning til efteråret, når man skal behandle jordprisproblemerne i større sammenhæng.

Til sidst vil jeg blot sige til forslagsstillerne, at der ikke er tale om nogen ændret